

Formanden og Næstformanden for den kongelige Kurie o: Højesteret;
Formanden for den kongelige Forsamling i Budapest o: Overretten;
tre Afsendinge fra den kroatisk-slaviske Landdag;

Guvernøren over Fiume;
7 Fyrster, 162 Grever og 37 Baroner samt

84 paa Livstid af Kongen udnævnte eller af Magnathuset ved dets Omordning valgte Medlemmer.

Det samlede Medlemstal er altsaa 383, medens det, før Lov VII af 1885 traadte i Kraft, udgjorde 746.

Svejts.

Forbundsforfatning af 29. Maj 1874:

Art. 4. Alle Svejtsere ere lige for Loven. Der gives i Svejts ingen Undersaatsforhold og ingen Forrettigheder knyttede til Sted, Fødsel, Familie eller Person.

Art. 12. Forbundsmyndighedernes Medlemmer, Forbundsstatens borgerlige og militære Embedsmænd samt dens Afsendinge og Kommissærer maa af fremmede Regeringer hverken modtage Pensioner og Lønninger eller Titler, Gaver og Ordener.

Forsaa vidt som de allerede ere i Besiddelse af Pensioner, Titler eller Ordener, maa de for deres Embedstid give Afkald paa Pensionerne og undlade at bære Titlerne og Ordenerne.

Underordnede Embeds- og Bestillingsmænd kunne dog af Forbundsraadet faa Tilladelse til vedblivende at oppebære Pensioner.

I den svejtsiske Hær maa ingen bære Ordener eller gøre Titler, som hidrøre fra fremmede Regeringer, gældende.

Det er forbudt alle Officerer, Underofficerer og Soldater at modtage deslige Udmærkelser.

Kanton Glarus.

(12 $\frac{1}{2}$ Kv.-Mile og havde 1879 c. 37,000 Indbyggere).

Kanton Glarus's Forfatning af 22. Maj 1842:

Art. 22. Intet Medlem af nogen Myndighed og ingen Embedsmand maa uden Folkeforsamlingens Samtykke modtage Titler, Ordener, Penge eller Penges Værd af nogen fremmed Magt.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Det er forbudt alle at bære Ordener eller andre udenlandske Udmærkelsestegn, hvor de optræde som Embedsmænd eller deltage i forfatningsmæssige Myndigheders Forsamlinger eller i den kantonale Militærtjeneste. (Sml. den svejts. Forbundsforf. Art. 12).

Kanton Freiburg.

(30 Kv.-Mile og havde 1879 c. 115,000 Indbyggere).

Kanton Freiburgs Forfatning af 7. Maj 1857:

Art. 35. Ingen af de tre Statsmyndigheders Embedsmænd kan under Straf af Embedsfortabelse modtage nogen Titel, Orden, Pension eller Gave uden det store Raads Tilladelse.

Preussen.

Forordning om Dannelsen af Første Kammer af 12. Oktbr. 1854:

§ 2. Med arvelig Ret høre til Første Kammer:

1) Hovederne for Fyrstehusene Hohenzollern-Hechingen¹⁾ og Hohenzollern-Sigmaringen;

2) de ifølge den tyske Forbundsakt af 8. Juni 1815 til Standsherlighed berettigede Hoveder for de fordum rigsstænderske Huse i vore Lande²⁾;

3) de øvrige ifølge vor Forordning af 3. Februar 1847 til den forenede Landdags Herre-Kurie kaldede Fyrster, Grever og Herrer³⁾;

1) Den Hohenzollern-Hechingske Linie er uddød med den i Aaret 1869 afdøde Fyrste.

2) Standsherrer („Standsherren“) er Betegnelsen for de tidligere umiddelbare tyske Rigsfyrster, der ere blevne undergivne en tysk Forbundsstats Suverænitet. Det dem endnu tilkommende Indbegreb af Særrettigheder benævnes „Standesherrschaft, Standschaft“.

I alt beklædes 20 Pladser i Herrehuset af „Standsherren“.

3) Den ved kongeligt Patent af 3. Februar 1847 oprettede Stænderinstitution: „Den forenede Landdag“ var delt i to Afdelinger: „Herre-Kurien“ og „de tre Stænders (o: Ridderskabets, Byernes og Landkommunernes) Kurie“, Herre-Kurien bestod af samtlige „Standsherren“ og af Hovederne for de fyrstelige og grevelige Familier, der havde Sæde i en af de otte Provisial-Landdage.

Antallet af de Medlemmer, hvis Ret til Sæde i Herrehuset støttes paa § 2, Nr. 3, er i alt 54